

ΠΑΛΛΑΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ὑ π ὀ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. ΒΩΤΥΡΑ.

ΥΠΟΧΟΛΟΓΟΥ.

ΕΤΟΣ Α'. ΦΥΛ. Β'.

ΜΑΪΟΣ 1877.

ΤΥΧΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος
μέχρι τῆς παραδοσης κρίσεως ἐν συνόψει δια-
τετυπωμέναι.

ΥΠΟ

ΕΡΡΙΚΟΥ Β. Ι. ΘΕΙΡΕΣΧΙΟΥ

(διδάκτορος κτλ.).

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ).

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φυλλάδιον).

•••••

Ἡ Πάργα εἰσέτι ἦν ἀνεξάρτητος. Πρὸ πολλοῦ ἐ-
πεθύμησεν ὁ Ἄλῃ Πασσᾶς νὰ καταστρέψῃ τὸ
τελευταῖον τοῦτο τῆς ἐλευθερίας ἄσυλον· τότε
ἠγγέλοη, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀπεφάσισε νὰ παρα-
χωρήσῃ εἰς αὐτὸν τὴν Χριστιανικὴν πόλιν, τινὲς
δ' ἐφρόνου, ὅτι ὁ Κύριος Θωμᾶς Μαιτλάνδος
ἐπώλησεν αὐτὴν εἰς τὸν Πασσᾶν. Οἱ Πάργιοι
ἐξέχωσαν τὰ ὄστα τῶν Χριστιανῶν αὐτῶν προ-
γόνων ἐκ τῶν τάφων καὶ μετήνεγκον ἐπὶ τῆς
βραχῶδους αὐτῶν καλιᾶς, ἐπὶ δὲ τῆς ἀγορᾶς
κατεσκευάσθησαν πυραι, αἱ δὲ γυναῖκες καὶ τὰ
παιδιά ἐνεκλείσθησαν εἰς τὰς οἰκίας, καὶ οὕτως
ἀνεμένετο ἢ πρὸς παράδοσιν προσταγῇ. Εἰδο-
ποίησαν ὅμως οἱ Πάργιοι τοὺς Ἀγγλοὺς ἀξιω-
ματικούς, ὅτι, ἐὰν οἱ Γούρκοι πρὸ τῆς ἀπελεύσεώς
των ἤθελον πατήσαι τὸ ἔδαφος τῆς πόλεως, ἐ-
σχόπουν νὰ φονεύσωσι πρῶτον μὲν τὰς γυναῖ-
κας καὶ τὰ τέχνα αὐτῶν, εἶτα δὲ νὰ πέσωσιν ἅ-
παντες ἀγωνιζόμενοι. Οὕτως ἐπυρπόλησαν τὰ

ὄστα, καὶ ἀφοῦ αἱ φλόγες κατέπεσον, κατέλι-
πεν ὁ λαὸς σύμπας, ἐπιβάς εἰς πλοῖα, τὸ τῆς
πατρίδος ἔδαφος. Ἐν Κερκύρα ἔλαβον οὗτοι ἀ-
ποζημίωσιν τινὰ χρηματικὴν, ἀλλ' οὐδεμίαν τοῦ
λοιποῦ Πατρίδα.

Ἄξιοσημείωτον εἶναι, ὅτι ὁ Ἄλῃ Πασσᾶς
οὗτος ὁ Ἄσλάν, τὸν ὁποῖον ἀπηχθάνοντο οἱ
Χριστιανοί, συνέδραμεν ἀκουσίως τοὺς Ἕλλη-
νας πρὸς ἐλευθερίαν. Ἐν ἔτει 1820 ἐκήρυξεν
οὗτος τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Πύλης, ἐμελέ-
τησε δὲ, ὡς ὁ Μεχμέτ Ἄλῃς τῆς Αἰγύπτου, νὰ
προσενεχθῇ βιαίως. Ὁ Στρατάρχης Χουρσίδ
Πασσᾶς ἐξεστράτευσε κατ' αὐτοῦ, ὁ δὲ Ἄλῃ
Πασσᾶς ἔπεσε τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ ἀγῶνος
διὰ προδοσίας· κατεκρημνίσθη ἐν τῷ βαρᾷ
τῷ ὁποῖον αὐτὸς δι' ἄλλους εἶχε παρασκευάσει,
τὴν 5 Φεβρουαρίου 1822. Ὁ πόλεμος αὐτοῦ
κατὰ τῶν στρατιωτικῶν τοῦ Σουλτάνου δυνά-
μεων εἶπετο ὅτι ἤθελε συντελέσει ἵνα δοθῇ εὐ-
καιρία εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν ἐπανάστασιν.

Ἡ εἰσβολὴ τοῦ Ὑψηλάντου εἰς τὴν Μολ-
δαυίαν τὴν 6 Μαρτίου 1821, ἢ ἐν Πελοπον-
νήσῳ ἐπανάστασις τὴν 4 Ἀπριλίου, αἱ φρικῶ-
δεις ἐν Κωνσταντινουπόλει σκηναὶ τὴν 22 τοῦ
αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἡ ἄλωσις τῆς Τριπόλεως τὴν
5 Ὀκτωβρίου, ταῦτα εἰσὶ τὰ γεγονότα, τὰ ὁ-
ποῖα ἀπαρτίζουσι τὴν πρώτην πράξιν τοῦ θλι-
βεροῦ δράματος.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης ἀνῆκεν εἰς τινὰ
τῶν ἀρχαίων ἀριστοκρατικῶν τοῦ Φαναρίου οἰ-
κογενειῶν· ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐγένετο Ὁσποδάρης
τῆς Μολδαυίας. Αὐτὸς οὗτος Ῥώσσος ἀξιωμα-